

תת"ע 3522/12/18 - מדינת ישראל נגד מיכאלי מנשה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 3522-12-18 מדינת ישראל נ' מיכאלי מנשה
בפני כבוד הסגן נשיאה אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מיכאלי מנשה

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בו יוחסה לו עבירה בניגוד לתקנה 54(א) בתקנות התעבורה.

בהתאם לעובדות האישום נהג הנאשם רכב ביום 24.4.18 בקילומטר 124 בכביש 25 וזאת במהירות של 121 קמ"ש מקום בו המהירות המותרת היא 90 קמ"ש.

בתשובתו לאישום לא ידע להסביר הנאשם באיזו מהירות נהג את רכבו, אך טען כי מאחר והגיה מול השוטר מתוך עקומה בכביש, לא יתכן כי המהירות אותה מדד השוטר בתוואי השטח הנתון היא מהירותו שלו. בנסיבות אלה כפר הנאשם במהירות שיוחסה לו בכתב האישום.

לישיבת ההוכחות זומנו שני עדים מטעם המדינה כאשר מטעם הנאשם העיד הנאשם לעצמו.

עד תביעה מספר 1 היה מי שביצע את מדידת הנאשם ביום 24.4.18 וכל מסמכי המדידה שבוצעה עם מכשיר מסוג "דבורה" הוגשו כראיות מטעם המדינה.

בחינה של מסמכים אלה (ת/1 ו- ת/2) מלמדת כי על פניו בוצעה הפעלה תקינה של מכשיר ה"דבורה" בהתאם לכל נהלי ההפעלה.

המדובר בהפעלת מכשיר כאשר הניידת הייתה בתנועה אגב שימוש באנטנה קדמית בלבד.

השוטר אשר עבר הסמכה להפעלת המכשיר ביצע "נעילה" של רכב בודד אשר הופיע מולו זאת לאחר ששמע במכשיר "צליל דופלר יחיד".

כל בדיקות תחילת המשמרת וסיום המשמרת בוצעו וסומנו כתקינות.

שטח המדידה צוין על ידי ע.ת.1 כנקי מכל הפרעה ואף שבמקום יש מסילת ברזל (רכבת) ציין השוטר כי בזמן המדידה לא נסעה כל רכבת במקום.

השוטר הדגיש כי שמר על קשר עין עם הרכב הנמדד מרגע נעילתו ועד לעצירתו ולמעשה לא מצאתי בעדותו או בחקירתו הנגדית כל פגם המראה כי הפעלת ה"דבורה" כלפי הרכב הנמדד לא הייתה תקינה או שקיים ספק באשר לאמינות המדידה.

הנאשם ניסה להראות בחקירתו הנגדית של ע.ת.1 כי קיים כשל או חוסר יכולת לבצע מדידה תקינה בתנאי הדרך בה נהג בקילומטר 124 על כביש 25.

לשיטת הנאשם הוא הגיח מתוך עיקול, ומיד כאשר ראה את הניידת מסמנת לו מעבר לעיקול, בלם באופן חד לאחר שוויידא כי אין רכב הקרוב אליו מאחוריו.

ע.ת.1 לא הסכים עם הנאשם כי התמונות שהוא מציג לו משקפות את קטע הדרך בו בוצעה המדידה שלו. השוטר עמד על כך די נעילת הנאשם הייתה בקטע דרך מישורי שכן לו היה הנאשם מעבר לעיקול בזמן המדידה, לא יכול היה מכשיר הדבורה לאתר מהירות ולא הייתה מתבצעת כלל מדידה.

עדות השוטר מתיישבת עם עקרונות הפעולה של מכשיר הדבורה כפי שאושרו והוסברו על ידי באריכות בפרשת "ציטרון" (ת"ת שלום תעבורה באר-שבע 5729/08 מדינת ישראל נגד ציטרון).

ככל שבידי המדינה ראיות המבססות מדידה של רכב בודד כאשר בדיקות המכשיר בוצעו ונמצאו תקינות לפני ולאחר המשמרת, השוטר הוסמך להפעלת דבורה, ותנאי הפעלת ה"דבורה" עצמה תועדו על ידי השוטר המפעיל - עומדת המדינה בנטל הראייתי המוטל עליה בתיק מסוג זה.

בפרשה זו הנאשם לא כפר באמינות או תקינות המכשיר המודד.

הנאשם לא ידע מה הייתה מהירותו עת נמדד על ידי השוטר.

אין לנאשם כל מידע באשר לנקודת הזמן בה "חש" מכשיר ה"דבורה" את רכבו, צג המטרה בניידת הציג את מהירות רכבו ובוצעה "נעילה" של המהירות על ידי ע.ת.1.

מאחר והנאשם לא היה בניידת המשטרתית בזמן המדידה, נתונים אלה יכולים להיות מבוססים על ידי עדותם של ע.ת.1 או ע.ת.2 בלבד.

לפי עדותם, (עדותו של ע.ת.1) לא בוצעה נעילה של הנאשם כאשר זה היה מאחורי עקומה אלא בקטע דרך בו הייתה ישורת ורכבו של הנאשם היה בודד מולם.

קילומטר 124 כולל לפי עדותו של השוטר קטעים ישרים המאפשרים מדידה כמתואר בכתב האישום. (הנאשם דחה הצעה של בית המשפט לבחון עדות זו בביקור במקום)

לפי עדות שני עדי התביעה, בוצעה מדידה, פרסה, נסיעה אחר הרכב הנמדד ורישום דוח לנהג כאשר זה חונה בשול
הדרך במקום אותו צילם הנהג הנאשם במסמך נ/1.

טענת הנאשם לפיה המדידה לא יכולה הייתה להתבצע ברגע בו יצא מהעקומה שכן הניידת מיד חלפה על פניו, אותה
לו לעצור והוא נעצר מיד במקום, היא טענה שלא הוכחה בכל דרך.

ברור לי לחלוטין כי הנאשם מציג את הדברים כפי שראה וחש אותם בזמן אמת.

אין המדובר במי שאינו אמין, אלא במי שחש שנגרם לו עוול.

יחד עם זאת, לא הצליח הנאשם בכל דרך להראות כי מדידת השוטרים ביחס לרכבו אינה תקינה או אינה עולה בקנה
אחד עם נוהל מדידה תקין.

יתכן ובשל מהירות האירועים (שני כלי רכב הנעים זה מול זה בכביש מהיר) טעה הנאשם בהערכת הזמנים או המרחקים,
קל וחומר כאשר לא ידע בזמן אמת כי מתבצעת כלפיו מדידה על ידי ניידת המגיעה מולו.

הזמן היחיד בו ידע הנאשם על מדידתו יכולה הייתה להיות לאחר שסומן לו לעצור, ומרגע זה שחזור האירועים לאחר
בזמן ובכלל זה מיקומים ונראות מכל מקום עשויה להיות מורכבת מאד.

כאמור, הנאשם אינו יודע כלל מה הייתה מהירות רכבו.

הוא מאשר כי לא היה מאחוריו ובכל אופן סמוך לו מאחור כל רכב אחר.

הנאשם לא ראה לפניו כל רכב אחר (לטענתו בשל העקומה שלפניו) אך גם לאחר שיצא מן העקומה לא העיד כי ראה
לפניו רכב אחר החולף על פני הניידת.

בעדות זו של הנאשם מאשר הוא את גרסת השוטרים לפיה רכבו היה בודד עת נמדד.

ככל שרכבו היה אכן בודד, לא הייתה רכבת שנסעה על הפסים (כך לפי עדות ע.ת. 1) הרי שיכולתו של מכשיר הדבורה
למדוד רכב עם אנטנה קדמית הייתה רק ביחס לרכב הנאשם.

עצם זיהוי מהירות בצג ה"מטרה" של הדבורה מוכיחה כי המדידה התקיימה כאשר רכב הנאשם היה מול הניידת ובמצב
שמאפשר "חישה" של הדבורה את רכב המטרה.

מכשיר ה"דבורה" נעדר יכולת למדוד רכב המצוי מעבר לעקומה החסומה בהר (תוואי שטח פיזי חוסם שדה ראייה).

בנסיבות המתוארות לעיל אני קובע כי טענת השוטרים לפיה ראו את רכב הנאשם בודד מולם והוא אשר נמדד ונגעל על
ידי מכשיר ה"דבורה" בניידת היא טענה שמתקבלת כעובדה בפרשה זו.

אני דוחה את גרסת הנאשם לפיה לא יתכן שנמדד בתוואי הדרך הנתון.

בהינתן שכתב האישום והמהירות המצוינת בו נשענים על מדידה של מכשיר אשר הופעל כנדרש על ידי משטרת ישראל,
ובהינתן כי הנאשם עצמו אינו יודע כלל באיזו מהירות נהג את רכבו, אני קובע כי המהירות שיוחסה לנאשם בכתב
האישום, הוכחה על ידי המדינה מעבר לכל ספק סביר.

אני מרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י' אייר תשע"ט, 15 מאי 2019, במעמד הצדדים